

LA MIRADA DEL BISBE

El Credo de Nicea

Enguany commemorem el Concili de Nicea (325), on l'Església va haver d' aclarir l'essencial de la fe. Davant dels dubtes sobre qui era Jesús i la seva identitat profunda, els bisbes reunits en el concili van proclamar amb força que Crist és veritable Déu i veritable home (*homooúsios*) de la mateixa naturalesa que el Pare. Allí també es va afirmar l'acció de l'Esperit Sant, Senyor i donador de vida, i es recordà que la nostra fe és sempre trinitària i comunitària: creiem en el Pare que ens crea, en el Fill que ens salva i en l'Esperit que ens acompanya. A diferència d'altres resums més breus, el Credo de Nicea ofereix una confessió més completa i solemne, la mateixa que uneix fins avui l'Església universal en cada Eucaristia.

En les nostres misses solem resar o cantar l'anomenat Credo dels Apòstols, breu i entranyable. Però us convido, durant aquest nou curs, a recuperar i predicar amb major freqüència el Credo Niceno-constantinopolità. No significa deixar de costat l'altre, sinó aprofundir en aquesta gran confessió de fe que uneix TOTS els cristians des de

fa 1.700 anys i que expressa amb força el misteri trinitari que ens sosté.

Per què no aprofitar l'ocasió per a explicar a les nostres comunitats el sentit de cada frase, amb paraules senzilles i actuals? Com explicaríem el Credo a la generació Z? Quan entenem el que resem, el Credo deixa de ser una fórmula repetida i es converteix en una proclamació viva, alegre, autèntica, portadora d'identitat i de sentit, alguna cosa que desitgen molts joves. Confessar que Jesús és el Fill de Déu és molt potent.

En temps de dubtes i confusió, tornem a l'essencial. Professar i comprendre el Credo de Nicea avui és dir amb l'Església sencera: creiem, confiem en un Déu que és Amor, i en aquest Amor posem la nostra esperança i la de la humanitat sencera.

† **Xabier Gómez García**

Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Pots escoltar la carta dominical llegida pel bisbe Xabier Gómez García a la secció Podcast del Bisbe del nostre web en aquest enllaç QR.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Preguem al Senyor

Aquest és l'escrit i la pregària que una noia, membre d'una comunitat cristiana en la qual va aprendre a seguir Jesús, estimant i servint, ha adreçat a la seva comunitat. Després de gaudir dels serveis de la comunitat en la seva infància i adolescència. Fou monitora del centre d'esplai i catequista. El seu desig d'estimar refermant el compromís amb els més desfavorits, la portà, acabats els estudis universitaris i la preparació específica corresponent, a treballar en una ONG en la qual desenvolupa una tasca de promoció de la dona africana. Havia rebut molt i generosament ho ha volgut

oferir als altres. «Digues-los que facin el bé, que s'enriqueixin de bones obres, que donin generosament, que sàpiguen compartir» (1Tm 6,18).

«Avui és un dia trist. A Goma, on he estat més d'un any i mig, avui han passat moltes coses. Les forces rebels han avançat posicions fins arribar a prendre pràcticament la ciutat. Això ha provocat molts desplaçaments de població, i fins i tot la gent dels camps de refugiats han hagut de moure's un cop més. Aquest matí ens ha arribat la noti-

cia que una monja, la Maria, ha estat atacada i li han tallat els dos peus. En aquest moment s'està recuperant de l'amputació, havia perdut molta sang. Els meus col·legues d'altres ONG han hagut de ser evacuats també. Altres amics, europeus i del país amb les seves famílies, s'han quedat a Goma.

La impotència és enorme. La tristesa, també. Jo voldria unir-me, en la distància, a la vostra pregària de Taizé de cada dimecres per apropar-vos una mica a ells i que sentin que estem junts

en aquests moments de misèria humana que estan i estem vivint.

És per això que vull pregar: pels meus amics del Congo i per tots els pares i germanes i pels infants de Goma, per totes les famílies dels camps de desplaçats i pels cooperants humanitaris del país... preguem al Senyor.»

Després d'escoltar la lectura d'aquest escrit i la invocació a la pregària amb què acaba, en el silenci que seguí, suma dels silencis de tots els presents, una sentida pregària comunitària s'enlairà vers el Pare de tots.

Enric Puig Jofra, SJ

LA MIRADA DEL OBISPO

El Credo de Nicea

Este año conmemoramos el Concilio de Nicea (325), donde la Iglesia tuvo que aclarar lo esencial de la fe. Frente a las dudas sobre quién era Jesús y su identidad profunda, los obispos reunidos en el concilio proclamaron con fuerza que Cristo es verdadero Dios y verdadero hombre (*homoousios*) de la misma naturaleza que el Padre. Allí también se afirmó la acción del Espíritu Santo, Señor y dador de vida, y se recordó que nuestra fe es siempre trinitaria y comunitaria: creemos en el Padre que nos crea, en el Hijo que nos salva y en el Espíritu que nos acompaña. A diferencia de otros resúmenes más breves, el Credo de Nicea ofrece una confesión más completa y solemne, la misma que una hasta hoy a la Iglesia universal en cada Eucaristía.

En nuestras misas solemos rezar o cantar el denominado Credo de los Apóstoles, breve y entrañable. Pero os invito, durante este nuevo curso, a recuperar y predicar con mayor frecuencia el Credo Niceno-constantinopolitano. No significa dejar de lado el otro, sino profundizar en esta gran confesión de fe que une a TODOS los cristianos desde hace 1.700 años y que expresa con fuerza el misterio trinitario que nos sostiene.

¿Por qué no aprovechar la ocasión para explicar a nuestras comunidades el sentido de cada frase, con palabras sencillas y actuales? ¿cómo explicaríamos el Credo a la generación Z? Cuando entendemos lo que rezamos, el Credo deja de ser una fórmula repetida y se convierte en una proclamación viva, alegre, auténtica, portadora de identidad y de sentido, algo que desean muchos jóvenes. Confesar que Jesús es el Hijo de Dios es muy potente.

En tiempos de dudas y confusión, volvamos a lo esencial. Profesar y comprender el Credo de Nicea hoy es decir con la Iglesia entera: creemos, confiamos en un Dios que es Amor, y en ese Amor ponemos nuestra esperanza y la de la humanidad entera.

† **Xabier Gómez García**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

La Veu de Sant Feliu, espai radiofònic a Ràdio Estel

La delegació de Mitjans de Comunicació del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat fa un nou pas amb l'objectiu de fer arribar a tot arreu la informació que es genera a la nostra diòcesi. Per aquest motiu, des del passat diumenge 14 de setembre, disposem d'un espai radiofònic a les ones de Ràdio Estel. *La Veu de Sant Feliu* s'emeta a les 9.30 h, just abans de la Missa dominical de les 10 del matí.

L'espai, que també està disponible a través de la web de l'emissora, l'app i les plataformes digitals del Bisbat de Sant Feliu, inclou una entrevista d'actualitat, la Mirada del bisbe Xabier, els comentaris de l'Evangeli que actualment estan disponibles com a pòdcast del Bisbat, l'agenda d'activitats i una secció musical a càrrec de Mn. Jordi Tres.

**La Veu de
Sant Feliu**

Diumenges 9:30 h a Ràdio Estel i a les plataformes digitals del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat

 ràdio estel

**L'actualitat de la diòcesi
de Sant Feliu de Llobregat**

Verema solidària

Com ja és tota una tradició, a les últimes setmanes s'ha dut a terme a la finca Mas Marquet, a Piera, la verema solidària on s'ha recollit raïm de les varietats macabeu i ull de llebre.

Han estat unes jornades intenses i acalorades on gràcies a l'equip de Brins, voluntaris de Càritas, famílies, amics i la pròpia gent de Piera s'ha pogut fer la recollida a temps i de forma eficaç.

La cooperació, la companyonia, la il·lusió i l'empatia han fet possible un any més una verema solidària que seguirà creant llocs de feina en l'àmbit de l'agricultura i la jardineria.

D'aquest raïm se'n farà novament vi ecològic que properament estarà disponible per a la seva compra online i a la pròpia agrotiga de Mas Marquet.

Temps de la Creació 2025

Des de l'1 de setembre fins al 4 d'octubre estem immersos en el Temps de la Creació 2025. Un moment en què la família cristiana s'uneix en aquesta celebració global de pregària i acció per protegir la nostra casa comuna. És un temps especial en què celebrem Déu com a Creador i reconeixem la Creació com l'acte diví continu que ens convoca com a col·laboradors per estimar i cuidar el do de tot allò creat. Com a seguidors de Crist de tot el món, compartim una crida comuna a tenir cura de la Creació.

A la nostra diòcesi s'han fet diferents activitats vinculades al Temps de la Creació com ara una pregària ecumènica a l'església de Sant Francesc d'Assís de Vilafranca del Penedès; un itinerari de pregària a l'exterior de l'església de la Santa Creu d'Olorda que va incloure cant coral i sardanes o «Compartint el viatge», una de les diferents activitats impulsades des de l'arxiprestat de Piera-Capellades on es va aprofundir en la realitat de la mobilitat humana. També a Piera es va fer una caminada per conèixer l'entorn natural d'aquesta població de l'Anoia. Precisament, el proper diumenge 28 de setembre a les 17 h a Sant Sebastià del Bedorc hi ha una pregària per tal que des de l'espiritualitat hi hagi un compromís amb la Creació.

Des de l'arxiprestat de Piera-Capellades recorden les cinc idees principals del papa Lleó per a

**PAU
AMB LA CREACIÓ**
Temps de la creació 2025

aquest Temps de la Creació: som llavors de futur; Déu transforma el desert en jardí; de la pregària a l'acció; els pobres són els més vulnerables; i la cura de la Creació és qüestió de fe.

Xavier Artigas, delegat d'Ecumenisme i Relacions Interreligioses del nostre bisbat, explica que el Temps de la Creació és un esdeveniment ecumènic que va començar l'any 1989 amb el patriarca ecumènic Dimitrios I, de l'Església Ortodoxa Oriental, que va proclamar l'1 de setembre com el dia de la Jornada Mundial de Pregària per la Creació. El 2001 ho van assumir altres Esglésies europees i el papa Francesc, el 2015 també el va adoptar per a l'Església catòlica, any que es va publicar l'encíclica *Laudato si'*.

Recordem que el Temps de la Creació s'allarga fins al 4 d'octubre, festivitat de sant Francesc d'Assís, patró de l'ecologia.

El bisbe Xabier realitza el curs per a nous bisbes a Roma

Les aules del Pontificio Collegio Missionario San Paolo Apostolo i la Università Urbaniana de Roma han aollit del 3 al 11 de setembre el curs de formació per a nous bisbes. El bisbe Xabier Gómez ha participat juntament amb el bisbe de Lleida, Daniel Palau, i el bisbe de la Seu d'Urgell, Josep-Lluís Serrano. El tema del curs ha estat «Testimonis i anunciadors de l'esperança fonamentada en Crist».

El bisbe Xabier ha explicat que l'experiència ha estat molt positiva ja que han conviscut amb bisbes vinguts d'arreu del món i això els ha permès «enriquir l'experiència de catolicitat i obrir noves finestres més enllà de les nostres respectives diòcesis». Durant el curs, els prelats han abordat qüestions lligades a l'esperança, la sinodalitat o la missió per tal d'aprofundir en la comunió i conversió missionera. Aquests continguts, diu el bisbe Xabier, «ens ajudaran a oferir un servei més evangèlic i aprofundir en la comunió i conversió missionera que demanen les nostres Esglésies i l'Església del món sencer».

Els tres bisbes de les diòcesis de Catalunya, els bisbes de Lleida, la Seu d'Urgell i Sant Feliu de Llobregat, han agraït públicament al papa Lleó XIV per la cura que té cap als nous bisbes i al dicasteri dels bisbes per l'organització d'aquest curs anual. El papa Lleó va rebre els prelats en audiència el dijous 11 de setembre al matí.

El curs ha comptat amb bisbes de països com Argentina, Xile, Perú, Etiòpia, França, Sri Lanka, Portugal, Brasil, EUA, el Marroc o Algèria, entre altres.

Mamás en Acción. #NiUnNenSol

La delegació de Família i Vida ha organitzat una trobada amb Majo Gimeno, fundadora i presidenta de **Mamás en acción**, per conèixer de primera mà el seu testimoni i la seva tasca al capdavant d'aquesta organització que vetlla per tal que molts nens i nenes que no tenen pares o no poden viure amb ells no estiguin sols als hospitals. **La trobada es farà el dimecres 1 d'octubre amb el títol «Lo impagable» a partir de les 19 h a la Casa de l'Església.**

El compromís d'aquesta comunitat fundada per Majo Gimeno és estar al costat dels nens i nenes, proporcionant-los companyia i estima. Treballen per acabar amb la soledat no desitjada dels

nens i nenes als hospitals. En aquest sentit, posen en valor els molts beneficis de la seva tasca ja que està provat científicament que l'amor cura. Al 2019, els responsables de l'Hospital la Fe de València van explicar durant un congrés la tasca de *Mamás en Acción* posant de relleu tres aspectes: els nens que estan acompanyats es recuperen millor; els

nens que han estat víctimes de maltractament no desenvolupen els patrons agressius adherits a l'agressió rebuda. Al rebre estima en tot el procés de recuperació, el patró agressiu desapareix i des de *Mamás en Acción* faciliten la feina del personal mèdic i sanitari, reduint el temps i els recursos per a tractar nens que es troben sols.

AGENDA

- **Dimarts 23 de setembre, a les 10 h**, inauguració del nou edifici de Highlands School d'Esplugues de Llobregat.
- **Del 25 al 28 de setembre**, l'Hospitalitat de Lourdes celebra el 175è pelegrinatge al Santuari de Lourdes.
- **Divendres 26** (de 16 a 20 h) i **dissabte 27** (9.30 a 13.30 h), Càritas Sant Feliu de Llobregat organitza dues jornades de formació del voluntariat a la Casa de l'Església.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

22. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Esd 1,1-6 / Sl 125 / Lc 8,16-18]. Urgell: ■ Beats Josep Batalla, Jaume Bonet, Josep Rabasa i companys, màrtirs; Sant Maurici (o Mori), venerat a Suïssa, i altres companys, màrtirs; santa Digna, vg. i mr.; sant Fèlix IV, papa (526-530).

23. □ Dimarts [Esd 6,7-8.12b. 14.20 / Sl 121 / Lc 8,19-21]. Sant Pius de Pietrelcina (pare Pio), prevere caputxí; santa Tecla, vg. i mr., associada a sant Pau, venerada a Selèucia i patrona de Tarragona; sant Andreu, mr.

24. ■ Dimecres [Esd 9,5-9 / Sl: Tb 13 / Lc 9,1-6]. Sant Feliu de Llobregat: □ Mare de Déu de la Mercè (s. XIII), patrona principal de l'arxidiòcesi i de la província eclesiàstica de Barcelona.

25. ■ Dijous [Ag 1,1-8 / Sl 149 / Lc 9,7-9]. Mare de Déu de la Misericòrdia; sant Dalmau Moner (1291-1341), rel. dominicà, de Santa Coloma de Farners (Selva).

26. ■ Divendres [Ag 2,1b-10 / Sl 42 / Lc 9,18-22]. Sant Cosme i sant Damià (anomenats els sants metges), germans mrs. de Síria, patrons dels

metges i dels farmacèutics; sant Nil, abat.

27. □ Dissabte [Za 2,1-5.10-11a / Sl: Jr 31 / Lc 9,43b-45]. Sant Vicenç de Paül (1581-1660), prev. a París, fund. Paüls (CM, 1625) i cofund. Filles de la Caritat (FC, paüles, 1633).

28. ■ Diumenge vinent, XXVI de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Am 6,1a.4-7 / Sl 145 / 1Tm 6,11-16 / Lc 16,19-31]. Sant Venceslau, mr. (935), duc de Bohèmia; sant Llorenç Ruiz, pare de família filipí, i companys, mrs. a Nagasaki (s. XVII); Beat Francesc Castelló i Aleu, mr.

Diumenge XXV de durant l'any (C)

COMENTARI

«No podeu ser servidors de Déu i de les riqueses»

Jesús de vegades fa servir expressions que ens criden l'atenció. Avui ens proposa una paràbola en la que un administrador que ha estat denunciat com si fes malbé els béns del seu amo i per tant serà acomiadat de la feina, pensa: *Ja sé què he de fer per trobar qui em vulgui a casa seva quan perdré l'administració*. Jesús no lloa les possibles malversacions de l'administrador sinó la seva capacitat de trobar una sortida a la seva situació quan perdi el favor del seu amo. Ha considerat totes les possibilitats: *per cavar, no tinc forces; anar a captar em fa vergonya*. El que alaba Jesús és la seva sagacitat, la seva previsió. I això és el que ens demana: *Guanyeu-vos amics a costa de la riquesa enganyosa, perquè quan desaparegui, trobeu qui us rebi a casa seva*. És a dir fem servir la riquesa perquè quan s'acabi aquest món, trobem qui ens aculli. Jesús ens convida a fer-nos amics utilitzant els béns d'aquest món per a posar-los al servei dels més necessitats. Els béns materials ens han de servir per fer-nos amics quan ja no tinguin cap valor. Es tracta de ser conscients que cal optar per Déu o pel diner; no hi ha una altra alternativa. Servir ambdós és absolutament incompatible. Perquè al final el diner es converteix en un ídol, amb totes les conseqüències. El diner és sempre un perill. Una crítica molt dura de l'afany de diner la trobem a Amós (primera lectura): *critica els qui s'abraonen sobre els pobres; els qui fan trampa amb les balances, els qui compren gent necessitada per tenir un esclau, i un pobre amb un parell de sandàlies*. Només esperen que passin els dies de festa per a poder fer trampes. Però el profeta adverteix clarament: *El Senyor ho jura: No oblidaré mai tot això que fan*. El Senyor no pot tancar els ulls davant les injustícies; Déu no pot oblidar els pobres. Sant Pau ens recorda que *hi ha un sol Déu*. Però l'afany del diner converteix aquest en un déu, al qual ho sacrificuem tot fins i tot els nostres germans. Hem de renunciar a la riquesa, compartint-la amb els necessitats.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura de la profecia d'Amós (Am 8,4-7)

Escolteu això, vosaltres que us abraoneu sobre els pobres per anorrear els desvalguts del país, vosaltres que dieu: «Quan haurà passat la festa de la lluna nova per poder vendre queviures! Quan haurà passat el disabte per poder obrir els graners! Vendrem el gra amb mesures més petites i, per cobrar, pesarem la moneda amb pesos més grans. Farem trampa amb les balances i vendrem el rebuig barrejat amb el gra. Per tenir un esclau, comprarem amb diners gent necessitada, amb un parell de sandàlies comprarem un pobre.»

El Senyor ho jura per la glòria de Jacob: «No oblidaré mai tot això que fan.»

► Salm responsorial (112)

R. *Lloeu el Senyor, que treu el pobre de la cendra.*

► Lectura de la primera carta de sant Pau a Timoteu (1Tm 2,1-8)

Primer de tot us recomano que feu a Déu pregàries, oracions, súplices i accions de gràcies per tots els homes, pels reis i per tots els qui tenen autoritat, perquè puguem portar una vida tranquil·la i serena, tota donada a la pietat i a l'honestetat. Preguar així és bo i agradable a Déu, el nostre salvador, que vol que tots els homes se salvin i arribin al coneixement de la veritat. Hi ha un sol Déu. El mitjancer entre Déu i els homes és també un de sol, l'home Jesucrist, que es donà ell mateix per rescatar tots els homes. El testimoni sobre tot això ha estat fet públic al temps apropiat, i jo n'he estat fet herald i apòstol, mestre per instruir en la fe i en la veritat els qui no són jueus. Això que dic és veritat, no menteixo. Desitjo que els homes preguin pertot arreu, i que puguin alçar les mans netes, evitant les balalles i les discussions.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc (Lc 16,1-13)

En aquell temps, Jesús deia als seus deixebles: «A un home ric li van denunciar que el seu administrador malversava els seus béns. Ell el cridà i li digué: «Què és això que sento dir de tu? Dona'm comptes de la teva administració: d'ara endavant ja no podràs administrar els meus béns.» L'administrador va pensar: «Què podré fer, ara que el meu amo em despatxa de l'administració? Per cavar, no tinc prou força; anar a captar em fa vergonya. Ja sé què he de fer per trobar qui em vulgui a casa seva quan perdré l'administració.» I cridà un per un els qui tenien deutes amb el seu amo. Al primer li digué: «Quant deus al meu amo?» Ell li contestà: «Cent bidons d'oli.» Li digué: «Aquí tens el teu rebut. Seu de pressa i escriu-ne un que digui cinquanta.» A un altre li digué: «I tu, quant deus?» Li contestà: «Cent sacs de blat.» Li diu: «Aquí tens el teu rebut. Escriu-ne un que digui vuitanta.» I aquest administrador de riquesa enganyosa, el Senyor el lloà així: «Ha estat prudent, perquè, en el tracte amb els homes de la seva mena, els homes del món són més prudents que els fills de la llum. I jo us dic: Guanyeu-vos amics a costa de la riquesa enganyosa, perquè quan desaparegui, trobeu qui us rebi eternament a casa seva. L'home que és fidel en els béns que valen poc també ho serà en els de més valor, i l'home infidel en els béns que valen poc, també ho serà en els de més valor. Per això, si no fóssiu fidels en l'administració de les riqueses enganyoses, qui us confiaria les riqueses veritables? Si no fóssiu fidels en les riqueses que són d'un altre, qui us confiaria les que de dret us corresponen? Ningú no pot servir dos amos: si estima l'un, no estimarà l'altre, si fa cas de l'un, no en farà de l'altre. No podeu ser servidors de Déu i de les riqueses.»

► Lectura de la profecia de Amós (Am 8,4-7)

Escuchad esto, los que pisoteáis al pobre y elimináis a los humildes del país, diciendo:

«¿Cuándo pasará la luna nueva, para vender el grano, y el sábado, para abrir los sacos de cereal —reduciendo el peso y aumentando el precio, y modificando las balanzas con engaño— para comprar al indigente por plata y al pobre por un par de sandalias, para vender hasta el salvado del grano?».

El Señor lo ha jurado por la Gloria de Jacob: «No olvidaré jamás ninguna de sus acciones».

► Salmo responsorial (112)

R. *Alabad al Señor, que alza al pobre.*

► Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a Timoteu (1Tm 2,1-8)

Querido hermano: Ruego, lo primero de todo, que se hagan súplicas, oraciones, peticiones, acciones de gracias, por toda la humanidad, por los reyes y por todos los constituidos en autoridad, para que podamos llevar una vida tranquila y sosegada, con toda piedad y respeto. Esto es bueno y agradable a los ojos de Dios, nuestro Salvador, que quiere que todos los hombres se salven y lleguen al conocimiento de la verdad. Pues Dios es uno, y único también el mediador entre Dios y los hombres: el hombre Cristo Jesús, que se entregó en rescate por todos; este es un testimonio dado a su debido tiempo y para el que fui constituido heraldo y apóstol —digo la verdad, no miento—, maestro de las naciones en la fe y en la verdad. Quiero, pues, que los hombres oren en todo lugar, alzando unas manos limpias, sin ira ni divisiones.

► Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 16,1-13)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Un hombre rico tenía un administrador, a quien acusaron ante él de derrochar sus bienes. Entonces lo llamó y le dijo: «¿Qué es eso que estoy oyendo de ti? Dame cuenta de tu administración, porque en adelante no podrás seguir administrando». El administrador se puso a decir para sí: «¿Qué voy a hacer, pues mi señor me quita la administración? Para cavar no tengo fuerzas; mendigar me da vergüenza. Ya sé lo que voy a hacer para que, cuando me echen de la administración, encuentre quien me reciba en su casa». Fue llamando uno a uno a los deudores de su amo y dijo al primero: «¿Cuánto debes a mi amo?» Este respondió: «Cien barriles de aceite». Él le dijo: «Toma tu recibo; aprisa, siéntate y escribe cincuenta». Luego dijo a otro: «Y tú, ¿cuánto debes?» Él contestó: «Cien fanegas de trigo». Le dice: «Toma tu recibo y escribe ochenta». Y el amo alabó al administrador injusto, porque había actuado con astucia.

Ciertamente, los hijos de este mundo son más astutos con su propia gente que los hijos de la luz. Y yo os digo: ganaos amigos con el dinero de iniquidad, para que, cuando os falte, os reciban en las moradas eternas.

El que es fiel en lo poco, también en lo mucho es fiel; el que es injusto en lo poco, también en lo mucho es injusto. Pues, si no fuisteis fieles en la riqueza injusta, ¿quién os confiará la verdadera? Si no fuisteis fieles en lo ajeno, ¿lo vuestro, quién os lo dará? Ningún siervo puede servir a dos señores, porque, o bien aborrecerá a uno y amará al otro, o bien se dedicará al primero y no hará caso del segundo. No podéis servir a Dios y al dinero».